

prima instanță: L. Pruteanu

dosarul nr. 2ra-876/17

instanța de apel: M. Ciugureanu, G. Dașchevici, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Patricheeva Victoria, reprezentată de avocatul Dobre Lilia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Patricheeva Victoria împotriva Întreprinderii Mixte Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, casată integral hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 10 martie 2016, Patricheeva Victoria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Mixte Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 14 noiembrie 2014 între Patricheeva Victoria și ÎM CIA „Transelit” SA a fost încheiat contractul de asigurare facultativă CASCO nr. AC 0639CH/14, prin care a fost asigurat automobilul de model Hyundai Tucson cu n/î C DF 555.

Sușține că la data de 14 iulie 2015 a avut loc accidentul rutier în urma căruia a fost deteriorat automobilul de model Hyundai Tucson cu n/î C DF 555. În aceeași zi, Șepelev Oleg, conform pct. 5.8 al contractului s-a adresat către ÎM CIA „Transelit” SA cu o cerere despre producerea evenimentului asigurat și achitarea despăgubirii de asigurare, prezentând automobilul spre examinare.

Afirmă că în timpul examinării autovehiculului de către colaboratorul pârâtului, Volosatîi Serghei, a fost întocmit actul inițial de evaluare a pagubei prin care s-a stabilit necesitatea schimbării capotei și a radiatorului de aer condiționat. Din motiv că capota automobilului era deteriorată și nu se deschidea, Volosatîi Serghei i-a comunicat că actul de bază privind evaluarea și stabilirea prejudiciului va fi întocmit la stația de reparație auto. Totodată la recomandarea acestuia autovehiculul a fost transmis pentru efectuarea lucrărilor de reparație la stația de reparație auto „Transelit Service” SRL.

Menționează că la primirea automobilului după reparația acestuia s-au depistat zgomote străine în timpul lucrului ventilatorului. Totodată a fost nevoită de a alimenta sistemul de aer condiționat într-un centru specializat, după care automobilul a fost returnat stației de reparație auto „Transelit Service” SRL pentru înlăturarea defecțiunilor depistate. Aceste defecțiuni au fost înlăturate parțial și reclamantei i s-a propus de a le înlătura la o altă stație de reparație auto, cu prezentarea actelor de rigoare pentru achitarea despăgubirii.

Insistă că odată cu începerea exploatării automobilului, s-au depistat sunete străine la sistemul de aer condiționat, motiv din care automobilul a fost verificat la o stație auto independentă unde i s-a comunicat că radiatorul și ventilatorul instalat la sistemul de răcire, sunt defecte.

Astfel invocă că a adresat cererea de rigoare către ÎM CIA „Transelit” SA și a invitat expertul companiei care a fixat aceste încălcări. Dat fiind faptul că în decurs de 3 zile nu a primit nici un răspuns, pentru a stabili deteriorările și costul acestora s-a adresat către reprezentantul oficial al companiei Hyundai în Moldova.

În rezultat s-a constatat că la automobil nu a fost instalată o capotă nouă și aceasta avea urme de reparație necalitativă, lipseau elementele de fixare, inclusiv elementele de fixare de la priza sistemului de răcire a motorului și mânerul de deschidere a capotei la fel era defect.

Relatează că în urma refuzului ÎM CIA „Transelit” SA de a achita despăgubirile sau de a înlătura defecțiunile depistate, la 28 octombrie 2015 a procurat piesele de schimb necesare și a reparat automobilul la „Pacific Motors Moldova” SRL, unde a achitat suma de 33 480 lei.

Mai indică că la data de 10 noiembrie 2015, de către Centrul Național de Expertize Judiciare a fost efectuată expertiza automobilului, prin care s-a stabilit că valoarea reparației automobilului, în urma reparației necalitative, fără uzura de exploatare, constituie suma de 49 220 lei. Pentru efectuarea expertizei a suportat cheltuieli în sumă de 1004 lei.

Reiterează că la data de 23 noiembrie 2015 a expediat o cerere în adresa ÎM CIA „Transelit” SA, prin care a solicitat achitarea despăgubirii de asigurare în mărimea stabilită prin raportul de expertiză a Centrului Național de Expertize Judiciare, însă prin răspunsul din 14 decembrie 2015 i s-a refuzat în satisfacerea cererii.

Prin urmare, solicită încasarea din contul ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul Victoriei Patricheeva a despăgubirii de asigurare în mărime de 49 929,75 lei, a cheltuielilor de judecată în mărime de 3 383,52 lei, a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei și a taxei de stat în mărime de 1 604,40 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2016, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul reclamantei Patricheeva Victoria suma de 49 929,75 lei cu titlu de prejudiciu material, constituit din despăgubirea de asigurare, suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 4 987,92 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată și alte cheltuieli suportate de reclamantă, în total suma de 59 917,67 lei.

Prin decizia Curții de Apel din 16 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA, casată integral hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă integral, ca fiind neântemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 5 alin. (3) a Legii cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, potrivit căroră, în asigurarea benevolă (facultativă), raporturile dintre asigurat și asigurător, drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contract de asigurare. Condițiile asigurărilor benevole (facultative) sunt stabilite de asigurător, în conformitate cu legislația și cu actele normative ale autorității de supraveghere.

Cu referire la norma legală citată și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a considerat că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanță le-a considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

Astfel, instanța de apel a conchis că potrivit pct. 8.1.1 și 8.1.2 din contractul de asigurare facultativă a mijlocului de transport, încheiat între părți, calculul despăgubirii de asigurare se va întocmi de către asigurător în baza tarifelor stațiilor auto, selectate de asigurător. Reparația autovehiculului deteriorat se va efectua la stația de reparație auto, selectată de asigurător. Însă, reclamantul Patricheeva Victoria considerând că lucrările de reparație au fost efectuate necalitativ, întru beneficierea serviciilor de reparație auto, s-a adresat către „Pacific Motors Moldova” SRL, unde conform facturilor fiscale din 23 noiembrie 2015 a achitat suma de 17 090 lei și 13 658,34 lei, iar la data de 17 decembrie 2015 a mai achitat suma de 13 225,75 lei.

Instanța de apel nu a putut reține în calitate de probe aceste facturi fiscale, deoarece presupusele lucrări de reparație au fost efectuate contrar pct. 8.1.2 din contract. Mărimea și costul acestor lucrări au fost stabilite și apreciate în mod unilateral, în lipsa reprezentantului companiei de asigurare.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de apel nu a reținut nici raportul de constatare tehnico-științific, conform căruia valoarea de reparație a automobilului constituie suma de 49 220 lei.

În speța dedusă judecării, instanța de apel a dedus că conform proceselor-verbale de constatare a pagubelor din 15 iulie 2015 și din 24 septembrie 2015, suma totală a pagubelor este de 14 744 lei. Aceste procese-verbale au fost semnate de către Șepelev Oleg, persoană admisă la conducerea automobilului. Mai mult ca atât, Șepelev Oleg a semnat pentru că a făcut cunoștință cu rezultatele examinării, pagubele constatate, estimarea costului real al autovehiculului, iar careva pretenții în privința acestora nu a înaintat.

La data de 02 martie 2017, Patricheeva Victoria, reprezentată de avocatul Dobre Lilia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a admis încălcarea prevederilor art. 372 CPC, prin administrarea de noi probe în apel, care nu au fost cercetate în prima instanță.

Insistă că tot setul de documente anexat la cererea de apel de către ÎM CIA „Transelit” SA sunt acte care nu au fost prezentate la examinarea cauzei în fond.

Susține că instanța de apel a încălcat normele de drept material și procesual, examinând cauza în mod arbitrar, or instanța de apel nu a luat în considerare argumentele invocate de către reclamantă, precum și nu a verificat argumentele declarative ale ÎM CIA „Transelit” SA.

Mai menționează că, fiind legal citați, reprezentanții ÎM CIA „Transelit” SA nu s-au prezentat la examinarea pricinii în fond și nici nu au solicitat examinarea în lipsa lor, și nu au depus referință.

Consideră că aceste circumstanțe confirmă faptul că ÎM CIA „Transelit” SA nu s-a folosit de drepturile sale procesuale și, respectiv nu era în drept să prezintă noi probe în instanța de apel, deoarece a fost în posibilitate de a le prezenta în prima instanță.

Reiterează că instanța de apel a neglijat concluziile experților expuse în raportul de constatare tehnico-științifică, or la momentul întocmirii acestuia, reprezentantul ÎM CIA „Transelit” SA – Volosatfi Serghei a participat și concluziile date nu au fost contestate de către compania intimată, ceea ce atestă corectitudinea concluziilor experților.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că decizia instanței de apel din 16 noiembrie 2016, a fost expeditată în adresa recurentei și a reprezentantei acesteia la data de 21 februarie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 1924 (f. d. 143), însă date care ar confirma și recepționarea acesteia de către recurentă la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 02 martie 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 16 noiembrie 2016 în termen.

La data de 24 martie 2017, în adresa intimatului ÎM CIA „Transelit” SA a fost expeditată copia recursului declarat de către Patricheeva Victoria, reprezentată de avocatul Dobre Lilia cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La data de 19 aprilie 2014, ÎM CIA „Transelit” SA a depus referință la recursul declarat de către Patricheeva Victoria, reprezentată de avocatul Dobre Lilia împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil cu menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Patricheeva Victoria, reprezentată de avocatul Dobre Lilia, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Patricheeva Victoria, reprezentată de avocatul Dobre Lilia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție apreciază critic argumentul recurente precum că instanța de apel a admis noi probe care nu au fost prezentate în instanța de fond, din motiv că examinarea cauzei în prima instanță a avut loc în lipsa reprezentantului ÎM CIA „Transelit” SA, astfel acesta s-a aflat în imposibilitate de a formula obiecții și de a depune probe în susținerea poziției sale, drept procesual pe care l-a exercitat în instanța de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Patricheeva Victoria, reprezentată de avocatul Dobre Lilia, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Patricheeva Victoria, reprezentată de avocatul Dobre Lilia, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Patricheeva Victoria, reprezentată de avocatul Dobre Lilia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva